

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 238

гр. Перник, 04.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-А.
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

като разгледа докладваното от АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-А. Въззивно гражданско дело № 20221700500176 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.317 и сл. от ГПК Глава двадесет и пета „БЪРЗО ПРОИЗВОДСТВО”, образувано по въззивна жалба подадена

ОТ: „Водоснабдяване и канализация” ООД с ЕИК 823073638,

със седалище и адрес на управление и кореспонденция в **, представлявано от Б. Л. И.,

действащо ЧРЕЗ пълномощника: Адвокатско дружество „Микински и съдружници”, регистрирано в Софийска адвокатска колегия под регистрационен номер 2400029410, с БУЛСТАТ 176172516, седалище и адрес на управление: ***, представлявано от адвокат Ц.Г. Т. с ЕГН *****, вписана в регистъра на Адвокатска колегия - гр. София

със съдебен адрес: ***, тел.:+ 359 (898) 565 777 e-mail: terziyskifamikinski.bg

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ № 393 от 03.12.2021 г.

по гражданско дело № 20211720104023 по описа за 2021 г. на Районен съд - Перник, X граждански състав,

в ЧАСТТА, с което са уважени предявените от ищеца обективно съединени иски срещу „Водоснабдяване и канализация” ООД с ЕИК 823073638

Жалбоподателя е останал недоволен от така постановеното решение, с което са уважени предявените срещу ответното дружество иски:

- с което е признато за незаконно и отменено на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ уволнението на В. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, извършено със заповед № 18/01.06.2021 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация” ООД.
- с което е възстановен основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ В. ИЛ. АЛ., ЕГН ***** на длъжността „шофьор на автобус”, в група „Автотранспорт и снабдяване“ при „Водоснабдяване и канализация” ООД.
- с което е осъдено „Водоснабдяване и канализация” ООД, ЕИК 823073638, със седалище и адрес на управление: ***, да заплати на В. ИЛ. АЛ., ЕГН *****, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ сумата 7073,13 лева,

представляваща обезщетение за времето от 01.06.2021 г. до 19.11.2021 г., през което е останал без работа поради незаконно уволнение, ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба в съда - 30.07.2021г. до окончателното ѝ изплащане,

- с което е осъдено „Водоснабдяване и канализация” ООД, ЕИК 823073638, със седалище и адрес на управление: *** да заплати по сметка на ПРС на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК сумата от 745,45 лв. – държавна такса и разноски за експертизи.
- с което е осъдено „Водоснабдяване и канализация” ООД, ЕИК 823073638, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на основание чл. 38, ал.2 ЗАДВ. на адв. М.А. А., с ЕГН ***** сумата от 1269,65 лв.

При извършената по реда на чл. 317 вр. с чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима (по съдържание е въззивна жалба, подадена против подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, в срока по чл. 315, ал. 2 вр. с чл.259 ГПК, от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалването) и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

В срока и на осн. чл.317 вр. с 263, ал. 2 от ГПК е подадена НАСРЕЩНА ЖАЛБА

ОТ: В. ИЛ. АЛ., с постоянен адрес: ***

ЧРЕЗ адвокат М.А. А. - пълномощник

със съдебен адрес: ***, тел.: 0894 701 935,

електронен адрес за връчване при условията на чл. 38 и 38а от ГПК

e-mail: marina.alexova@gmail.com

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ № 393 от 03.12.2021 г.

по гражданско дело № 20211720104023 по описа за 2021 г. на Районен съд - Перник, X граждански състав,

в ЧАСТТА, с което са отхвърлени предявените от ищеца обективно съединени искове срещу „Водоснабдяване и канализация” ООД с ЕИК 823073638

Жалбоподателя по насрещната жалба е останал недоволен от така постановеното решение, с което са отхвърлени предявените срещу ответното дружество искове:

- в ЧАСТТА, в която иска по чл. 344, ал. 1 т. 3 във връзка с чл. 225, ал.1 от КТ е отхвърлен за РАЗЛИКАТА над сумата от 7073,13 лв. до предявения размер от 8700 лв. за периода от 20.11.2021 г. до 01.01.2022 г. като неоснователен
- в ЧАСТТА, в която В. ИЛ. АЛ., ЕГН: *****, с постоянен адрес: **** е осъден да заплати на "ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ" ООД, с ЕИК 823073638 на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 145,35 лв.
- в ЧАСТТА, в която са приети като неоснователни възраженията на ищеца за неспазване на предвидената закрила по чл. 333, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от КТ
- в ЧАСТТА, в която са приети като неоснователни възраженията на ищеца, че съкращаването на щата не е реално.
- в ЧАСТТА, в която са приети като неоснователни възраженията на ищеца, че решението за съкращаване на щата е взето от некомпетентен орган, както и че самата заповед е подписана от лице, което не е оправомощено за това.

Във въззивната жалба и насрещната жалба няма позоваване и не е направено обосноваване и конкретно оплакване за допуснати от първата инстанция нарушения, изразяващо се в неизготвен, непълен или неточен доклад, неразпределена доказателствена тежест и недаване на указания по реда на чл.146, ал. 2 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно, тъй като за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения във връзка с доклада на делото въззивният съд не следи служебно – чл. 269, изр. 2 ГПК /т. 1 и т. 2 от ТР № 1 от 9.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

С въззивната жалба, не се иска събиране и не сочат доказателства, които не са били допуснати от първоинстанционния съд, поради процесуални нарушения във връзка с

неправилно тълкуване и прилагане на процесуална норма по допускане на доказателства по смисъла на осн. 317 вр. с чл. 266, ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно с определението по осн. 317 вр. с чл. 267 ГПК.

С насрещната въззивна жалба се иска допускане на констатация на трудовата книжка, с цел удостоверяване на обстоятелство за оставане без работа през процесния период след незаконното уволнение. Искане се и да бъде прието, като писмено доказателство - сигнал за нарушение на трудовото законодателство, входящ от Ищеца в Инспекцията по труда на 19.10.2020 г., с който В.А. е потърсил защита на нарушените си права, което било предизвикало негативно отношение от Работодателя, тъй като се оспорва твърдението на Ответника, че действията на Работодателя не са насочени към отстраняване на ищеца, това доказателство било прието, като преклудирало, което било е процесуално нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като срокът по чл. 312, ал. 2 от ГПК не касаел представяне на доказателства при Бързо производство, а вземане на становище по доклада.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 317 във вр. с чл. 267 и 266 от ГПК, настоящия съдебен състав, след като съобрази и трайната съдебна практика постановена и по реда на чл. 290 от ГПК обективирана в *Решение № 416/12.07.2010 г. по гр. д. № 531/2009 г. по описа на ВКС, IV г. о., и Решение № 81 от 27.2.2014 г. по гр. дело № 114/12 г. на ВКС, IV г. о. и Решение № 312/07.01.2020 по дело № 1083/2019 на ВКС, ГК, IV г. о.*, с които е прието, че „в производството по дела, разглеждани по реда на Глава XXV ГПК - Бързо производство, са уредени срокове за извършване на процесуалните действия от съда и страните, различни от определените в общия исков процес. За разлика от общия исков процес, в който съгласно чл. 146 ГПК докладът по делото е задължение на съда в първото заседание по делото, съгласно чл. 312, ал. 1 ГПК, съдът изготвя писмен доклад по делото и се произнася по доказателствените искания в закрито заседание в деня на постъпване на отговора на ответника или на изтичане на срока за това. Съгласно чл. 146, ал. 2 ГПК, в първото заседание по делото в общия исков процес, след доклада, съдът указва на страните за кои от твърдените от тях факти не сочат доказателства. В бързото производство, това е задължение на съда в закритото заседание по чл. 312, ал. 1 ГПК - арг. от 312, ал. 3 ГПК, съгласно който текст, по направените своевременно искания във връзка с дадените указания, съдът се произнася в деня на постъпването им, а уредената в чл. 313 ГПК преклузия настъпва, когато страните не са изпълнили дадените им указания“, поради което искането за допускане на представените с насрещната въззивна жалба писмени доказателства с оглед обстоятелството, че са представени в първото по делото заседание се явява преклудирало, поради което и следва да бъде оставено без уважение.

Съгласно Решение №148/14.06.2013г. по гр. дело №125/2013г. на III г.о. на ВКС, „когато съдебното дирене пред първоинстанционния съд е приключило преди изтичането на заявения с иска шестмесечен исков период на претенцията за обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, е допустимо във въззивното производство да се събират нови доказателства за новонастъпилото обстоятелство, а именно оставането на ищеца без работа за целия исков период, поради което искането за извършване на констатация за липсата на извършени вписвания в трудовата книжка на ищеца, след вписването на обжалваното уволнение, ся явява допустимо и следва да бъде уважено.

Предвид изложеното и на осн. 317 вр. с чл. 267 от ГПК СЪДЪТ,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **19.04.2022 г.** от **10.20 ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

ДОКЛАДВА делото, както следва:

Производството е по реда на чл. 317 и сл. от ГПК Глава двадесет и пета „БЪРЗО ПРОИЗВОДСТВО“, образувано по въззивна жалба подадена

ОТ: „Водоснабдяване и канализация” ООД с ЕИК 823073638,

със седалище и адрес на управление и кореспонденция в ****, представлявано от Б. Л. И.,

действащо ЧРЕЗ пълномощника: Адвокатско дружество „Микински и съдружници”, регистрирано в Софийска адвокатска колегия под регистрационен номер 2400029410, с БУЛСТАТ 176172516, седалище и адрес на управление: ***, представлявано от адвокат Ц.Г. Т. с ЕГН *****, вписана в регистъра на Адвокатска колегия - гр. София

със съдебен адрес: ***, тел.: + 359 (898) 565 777 e-mail: terziyskifamikinski.bg

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ № 393 от 03.12.2021 г.

по гражданско дело № 20211720104023 по описа за 2021 г. на Районен съд - Перник, X граждански състав,

В подадената въззивна жалба се излагат доводи, че решението е неправилно, тъй като същото е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила относно съобразяване на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност и обосноваване на мотиви в съответствие с установената по делото фактическа обстановка, вкл. мотивиране на решението в съответствие с всички противопоставени от ответника твърдения /чл. 235, ал. 2 от ГПК, чл. 236, ал. 2 от ГПК/, а освен това същото е постановено в противоречие с приложимия материален закон и е необосновано.

В случая неправилно било заключението на районният съд, че работодателят не е извършил законосъобразен подбор съгласно императивните изисквания на чл. 329, ал. 1 КТ - в интерес на производството и службата да бъдат уволнени служители, за да останат на работа тези, които имат по - висока квалификация и работят по-добре. Това било така, тъй като за ответното дружество не е съществувало задължение за извършване на подбор, тъй като в предприятието нямало същите или сходни на съкратените длъжности. Дори да се приемело, че в дружеството е налице длъжност, която е сходна със съкратената длъжност, то работодателят бил изпълнил вменените му задължения, дори ги е изпълнил в по- пълен обем. За ответното дружество не съществувало задължение за извършване на подбор. От щатно разписание от 18.08.2020 г. било видно, че в т.2.7. Група „автотранспорт и снабдяване“ в т.4 на длъжност „шофьор на автобуси“ има налични 2 (две) щатни длъжности. На дата 01.02.2021 г. било утвърдено ново щатно разписание със Заповед 5 от дата 01.02.2021 г. на управителя на дружеството, с което било премахнати съществуващите до този момент 2 (две) щатни длъжности за „шофьор на автобуси“ - премахната е изцяло длъжността. Новото щатно разписание било прието на 01.02.2021 г., а процесното уволнение било извършено на дата 01.06.2021 г., тоест приемането на щатното разписание предхождало по време прекратяването на трудовото правоотношение. Заключението на съда, че длъжност „шофьор на автобус“ и „шофьор на лек автомобил“, са сходни, не било правилно. За да са сходни две длъжности, то те трябвало да са взаимно заменими. Това означавало, както служителът заемащ едната длъжност да може да изпълнява другата длъжност, така и другия служител да може да изпълнява насрещната длъжност. Тази хипотеза в настоящия случай не била налице. Действително шофьорите на автобус могли да управляват лек автомобил, но шофьор на лек автомобил не можел да управлява автобус, тъй като е налице нормативна пречка. В обжалваното решение липсвали мотиви, от които да е видно, че двете длъжности са сходни, именно поради тази причина се явявало необосновано. Работодаателят бил предложил на ищеца да заеме длъжност „шофьор на лек автомобил“, което защитавало интереса и правата му в много по-пълен обем от това, да бил проведе подбор между него и служители на позицията, за която му било предложено да заеме. Работодаателят бил направил повече от изискуемото в закона, за да запази трудовото правоотношение е работника, но последният бил отказал. Счита, че строго формално не била спазена процедурата, но счита, че било важно да са защитени правата на служителите и интересите на предприятието. Счита, че в настоящата хипотеза точно това бил направил работодателя и поради тази причина уволнението било законосъобразно. Тъй като искът за

признаване на уволнението бил неоснователен, то и всички останали искиве следвало да бъдат отхвърлени като такива.

В законноустановения двуседмичен срок по чл.317 вр. с чл.263, ал. 1 от ГПК насрещната страна, е подала отговор на въззивната жалба. С които оспорва подадената въззивна жалба и моли да оставена без уважение, изцяло като неоснователна. Счита за неоснователно възражението, че работодателя не бил длъжен да извърши подбор с оглед ТР 3 от 16.01.2012г. по т.д. №3/2011 на ОСГК на ВКС. Неоснователно било оплакването, че в предприятието нямало същите и сходни длъжности, което било установено със съдебно – счетоводна експертиза приета в с.з. от 19.11.2021г., сходството било установено и със свидетелски показания. Неоснователно било оплакването, че сходството в двете длъжности били нормативно определени, тъй като в българското законодателство нямало задължително регламентирани реквизити за длъжностна характеристика. Неоснователно било оплакването, че в обжалваното решение нямало мотиви за сходството в двете длъжности. Неоснователно било оплакването, че след като дружеството преустановило използването на автобуси, за него било опаданото основанието да има наети „професионални шофьори“. Неоснователно било оплакването, че извършването на подбор не било задължително поради предложението за заемане на длъжността „ шофьор на лек автомобил“.

В срока и на осн. чл.317 вр. с 263, ал. 2 от ГПК е подадена НАСРЕЩНА ЖАЛБА

ОТ: В. ИЛ. АЛ., с постоянен адрес: ***

ЧРЕЗ адвокат М.А. А. - пълномощник

със съдебен адрес: *****,

електронен адрес за връчване при условията на чл. 38 и 38а от ГПК

e-mail: marina.alexova@gmail.com

ПРОТИВ: РЕШЕНИЕ № 393 от 03.12.2021 г.

по гражданско дело № 20211720104023 по описа за 2021 г. на Районен съд - Перник, Х граждански състав,

в ЧАСТТА, с което са отхвърлени предявените от ищеца обективно съединени искиве срещу „Водоснабдяване и канализация" ООД с ЕИК 823073638

В подадената насрещна въззивна жалба се излагат доводи, че обжалваното решение в посочените части било неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила, неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон и необоснованост.

Насрещния жалбоподател, сочи, че към момента на приключване на устните състезания пред първа инстанция не бил изминал пълният шестмесечен период, визиран от КТ за присъждане на обезщетение. Понастоящем периодът бил изтекъл напълно на 30.11.2021 г. и се дължало присъждане на обезщетението за целия период. Периодът 20.11.2021 - 30.11.2021 г. следвало да бъде зачетен като правно-релевантен факт по тази претенция, настъпили до приключване на съдебното дирене пред нея - чл.235,ал.3 от ГПК. Пълният размер на обезщетението за оставане без работа от 01.06.2021 г. до 30.11.2021 г. възлизал на 7540,77 лв. Този размер бил установен и доказан с приетата по делото в открито съдебно заседание на 19.11.2021 г. допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. На стр. 3 от нея в таблица 1 било посочено, че общото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за 6 месеца възлизало на 7540,77 лв. Поради това за периода от 19.11.2021 до 30.11.2021 г. възлизало на 467,64 лв., за същото се дължала законна лихва, считано от датата на постъпване на исковата молба поради включване на това искане в иска по чл.344 ал. 1, т.2 от Исковата молба.

Насрещния жалбоподател счита, че съдът неправилно е стигнал до извода, че Дружеството е преодоляло закрилата на Ищеца по чл. 333, ал. 1, т. 2 и т.3 от КТ. Ищецът се ползва от закрилата на чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ, тъй като има качеството трудоустроен работник на основание приетото като писмено доказателство Експертно Решение на ТЕЛК № 1237 от 053 / 06.04.2020 г. Той се ползва и от закрилата и на чл. 333, чл. 1, т. 3 от КТ. Видно от представеното с ИМ и прието по делото Експертно Решение на ТЕЛК № 1080 от

052 / 30.03.2021г. В. ИЛ. АЛ. бил под закрила по чл. 333, ал. 1 г. 2 и т. 3 - по Наредба № 5 за заболяване влизащо в списъка от заболявания закриляни от съкращаване. Процесното уволнение на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 от КТ поради съкращаване в щата, което попадало в приложеното поле на закрилата на чл. 333, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ. Предварително разрешение на основание чл. 323, ал.1, т.2 КТ поради трудоустрояване не било поискано, не било и получено от Инспекцията по труда. Работодателят бил поискал предварително разрешение на инспекцията за уволнение на Ищеца само по чл.333, ал.1, т.3КТ като боледуващ от болест по Наредба № 5/20.02.1987 г. за болестите. Това е видно от представеното от Ответното дружество искане до Инспекцията по труда с изх. № 32-00-13 / 19.05.2021 г. Предварително разрешение на основание чл. 332, ал.1, т.2 КТ поради трудоустрояване не било поискано, не било и получено от Инспекцията по труда. В противоречие с това, в процесната заповед за уволнение (II абзац от мотивите й) било посочено, че е получено предварително разрешение от Инспекцията именно по чл. 333, ал.1, т.2 КТ, което не отговаря на действителността. Сочи, че съгласно трайно установената практика на ВКС, когато един работник се ползва от закрила на повече от едно основание, за всяко от тях трябва да бъде преодоляна поотделно. Не била преодоляна и закрилата на ищеца по чл. 333, ал. 1, т. 4 от КТ, тъй като В.А. бил започнал ползването на отпуск за временна работоспособност преди процесната Заповед за уволнение от 01.06.2021 г. С приетия като писмено доказателство Болничен лист № Е 2021 0742624, издаден на 31.05.2021 г., било започнало ползването на разрешен отпуск за временна нетрудоспособност считано от 31.05.2021 г. Болничният лист бил описан в Личната амбулаторна карта (на стр. 25) на датата на издаването му, а именно 31.05.2021 г. С приетото по делото Решение на Лекарска Консултативна Комисия № 2414 / 14.09.2021 г. Болничният лист бил потвърден след проведено обжалване от Ответното дружество. По делото не било установено, че на 01.06.2021г. ищеца е бил на работното си място и бил започнал да полага труд. Следователно бил от категорията работници ползващи се от закрилата на чл. 333, ал. 1, т.4 от КТ.

Счита, че съдът неправилно приел, че било извършено реално съкращаване на щата. Броят на служителите в група Автотранспорт и снабдяване след уволнението не бил променен. Според двете представени длъжностни разписания от 18.08.2020 и от 01.02.2021 общият брой работници в звеното преди и след уволнението е константен, а именно 24. Премахнати били 2 щатни бройки за длъжността Шофьор на автобус, а също с две щатни бройки били увеличени бройките за длъжността Шофьор на лек автомобил. Общият брой на работниците в това звено не бил променен след уволнението на ищеца. Трудовата функция на длъжността, която Ищецът е заемал преди уволнението, не била престанала да съществува. Длъжността продължава да се изпълнява. Не било налице реално премахване на трудовите задължения на Ищеца. Това се доказвало от приетата по делото в открито съдебно заседание на 19.11.2021 г. допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. В отговора на въпрос 2 на стр. 9 - 10 от нея било посочено, че „след 01.07.2021 г. курсовете и превозите с автомобил „Дачия“ рег. № РК 2730ВН, съгласие данните от пътни листове продължавало да се изпълняват от Иван Белев, Иван Живков и Данаил Цветков с маршрути аналогични на описаните маршрути изпълнявани от В.И., начален и краен час.“. Като работникът Данаил Цветков бил преназначен от друг отдел.

Поддържа възраженията си за некомпетентност на органа, издал заповедите за уволнение и за съкращаване на щата, тъй като в процесната Заповед № 18/01.06.2021 г. се твърдяло, че подписана от Управителя на Ответното дружество. Според текста на същата, изменението на длъжностното разписание, считано от 01.02.2021 г., било извършено със Заповед също на Управителя. Според Дружествения Договор на Ответното дружество от 10.08.1999 г., актуален към 01.06.2021 съгласно Търговски регистър, в правомощията на Управителя не били включени задължения по прекратяване на ТПО, както и Съкращаване в щата. Видно от чл. 22, ал. 2 б Б от договора, Управителят има правомощието само да сключва трудови договори с работещите в дружество, но не и да ги прекратява.

ДОПУСКА извършване на констатация на трудовата книжка на В. ИЛ. АЛ..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като преклудирано, искането за прилагане по делото, като писмено доказателство - сигнал за нарушение на трудовото законодателство, входящ от Ищеца в Инспекцията по труда на 19.10.2020 г., с който В.А. е потърсил защита на нарушените си права,

Съдът **УКАЗВА** на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

Съдът **ПРИКАНВА** страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Съдът **НАПЪТВА** страните, че ако желаят могат да разрешат спора по доброволен начин, **чрез процедура по медиация, която дава възможност:**

- да се спести време;
- да се намалят разходите по разрешаването на спора;
- да бъде договорено от страните решение на спора, което максимално да удовлетворява интересите и на двете страни;
- да подобрите отношенията между страните, ако са важни за тях или се налага да продължат.
- запазите имиджа и тайните си;
- обичайно се изпълнява доброволно;
- запазят имиджа и тайните си;
- за да започнете медиация, няма значение на каква фаза е делото.
- медиация можете да проведете както на първа, така и на втора инстанция.

За да поискате започването на медиация е достатъчно да се свържете с координатор на Центъра за спогодби и медиация към Окръжен съд - Перник и Районен съд – Перник.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него доклад по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____